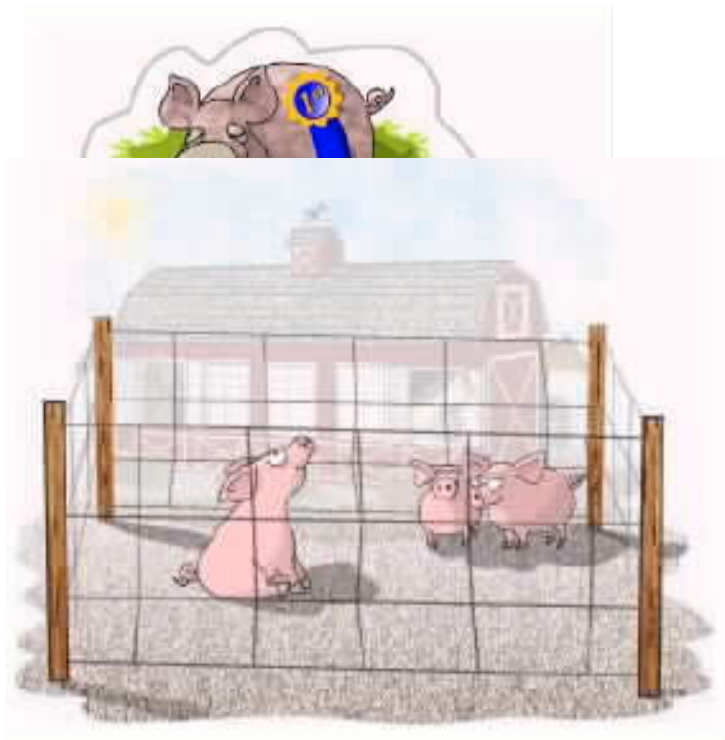

החזיר שרצה לעוף

יהודית מק-גראד - דניס קוקס

פנדי היה חזירון שמנמן קטן בעל חלום גדול.
קלרנס וקלריס שגרו בדיר יחד אתו חלמו לזכות בסרטים כחולים
בתצוגה חקלאית הקרובה.
לא פנדי.

חלומו היה הרבה יותר מרגש. פנדי חלם שפעם, איכשהו, בצורה
כלשהי, הוא יהיה לחזיר מעופף!

קרה פעם שהרים את ראשו וראה
כדור פורח עובר מעליו. הכדור עף
באיטיות מעל בית החווה. פנדי עוד
לא ראה כדור פורח מעולם. הכדור היה עגול וורוד ולכן פנדי חשב
שזה חזירון קטן שעף בשמיים.
"וואוו!" זעק פנדי "רק הביטו על החזירון הקטן הזה שעף שם. הייתי
מאוד רוצה לעשות כמוהו."

בת-שבע, הגדולה והזקנה ביותר בין חזירי הדיר, הרימה את ראשה מהשוקת.
"זה לא חזירון, זה בלון" אמרה בחיוך "בניגוד לחזירונים, בלונים הם קלים מאוד ולכן הם יכולים
לעוף."

הבלון הורוד עבר מעל החצר, התרומם ורקד במשאבי הרוח הקלים. זה היה המראה היפה ביותר
שראה אי-פעם פנדי. מאותו היום הוא רק רצה לעוף. ישן או ער פנדי חלם על רחיפה באוויר.

וכשלא היו כדורים פורחים סביב, פנדי הסתכל איך חרקים קטנים קופצים ומניסים לעוף עם הרוח. הוא ניסה לעשות כמוהם. הוא לא יכול היה להבין מדוע כל פעם שהוא קופץ לאוויר, הוא נופל עם "בומפ" גדול. לפעמים כאב לו כשנפל ישר על הפנים, אך זה לא מנע ממנו להמשיך לחלום.

הוא התחיל להסתכל איך ציפורים לומדות לעוף ואיך הם מצליחות להישאר באוויר. הוא ראה שיש להן כנפיים, שלו לא היו, אך זה לא מנע ממנו לחלום. הוא ישב רוב הזמן בדיר והביט בשמיים, וחיפש עוד כדור פורח שיעבור שם. קלרנס וקלריס חשבו שהוא מגוחך, אך גם זה לא גרם לו להפסיק לחלום. כל היום בת-שבע הביטה עליו. היא נענעה בראשה וניסתה להסביר לו את ההבדל בין יצורים עם כנפיים

או בלונים מלאי גז וחזירונים שמנמנים, אך גם זה לא מנע ממנו לחלום.

"פנדי, אתה לא חרק, אתה לא ציפור, אתה לא בלון. אינך יכול לעוף! תפסיק לחלום, פנדי. אתה חזיר יפה. תהיה גאה במה שאתה" נחרה בת-שבע בכעס "חזירים אמורים לאכול הרבה ולהשמין כמו קלרנס וקלריס. ראה כמה יפה הן מתעגלות. חזירים אמורים להתגלגל בבוע כדי להבריק את העור שלהם. חזירים אמורים לישון על קש ולא לקפוץ מעלה, מטה. חזירים אמורים להראות יפה בתצוגה חקלאית שנתית. הם לא אמורים לעוף!" אך פנדי המשיך לחלום. הוא ידע מה אמורים היו לעשות חזירים,

אך זה לא נראה לו מרגש. הוא הסתכל בשמיים וחלם כמה נהדר היה אילו עף מעל דיר החזירים, שם, גבוה מעל החווה והשדות, אפילו אם היה יכול לעשות זאת רק פעם אחת. עבר זמן ואתו בא התצוגה החקלאית השנתית. בתצוגה כזו כל החוואים מציגים דוגמאות של היבולים שלהם ומראים גם את בעלי החיים היפים ביותר שגידלו. אבל התצוגה החקלאית השנתית היא גם כמו יריד גדול. יש שם מקומות שעשוע, תחרויות, שערות סוכר ועוד דברי אכילה טעימים.

זו הפעם הראשונה שקלרנס, קלריס ופנדי באו לתצוגה. הם הועמסו על טנדר של החוואי יחד עם בת-שבע והובאו למגרש התצוגה.

בת-שבע הייתה כבר רגילה לכך, לכן היא שכבה בפינה, עצמה את עיניה וחשבה על כל הסרטים הכחולים שזכתה בהם בצעירותה. קלרנס וקלריס ניסו לא להתרגש ונשכבו בשקט לידה, אבל פנדי צרח מרוב שמחה. הוא צעד בארגז הטנדר מצד אחד לשני, הביט כל הזמן החוצה וניסה לתפוס כמה שיותר רוח בפנים. החזירים האחרים התעלמו ממנו וחשבו שהוא סתם מגוחך.

בסוף הם הגיעו לאזור התצוגה. הצבעים הבהירים, הריחות והקולות המשונים ריגשו מאוד את פנדי. הוא רצה לראות את הכל. ופתאום הוא ראה משהו שנראה כמו... מכונת מעופפות.

הוא ראה גלגל אנכי ענק שהסתובב מהארץ ועד השמיים. הוא אמנם הסתובב אבל נשאר במקומו. אנשים ישבו במושבים המחוברים לגלגל והם התרוממו באוויר וצחקו, וככל שהיו יותר גבוה כך צחקו וצעקו יותר.

ואז פתאום ראה... בלונים!

פנדי גילה דוכן בו מכרו בלונים, גדולים, צבעוניים, מלאי גז קל, שנמתחו לשמיים, מושכים בחוטים שלהם כדי להשתחרר ולעוף.

החואי הוריד את החזירים והכניס את קלרנס, קלריס ופנדי למכלאה אחת ואחר כך הוביל את בת-שבע הלאה. "תתנהגו יפה" הזהירה אותם בת-שבע.

קלרנס וקלריס פנו מיד לשוקת עם אוכל אבל פנדי רצה לראות הכל מה שרק ניתן היה לראות ביריד. הוא עמד ליד השער של המכלאה והושיט את ראשו קדימה. הוא ניסה לראות את הבלונים ואת הדברים שהסתובבו בגלגל הענק. מרוב התרגשות פנדי דחף את השער יותר חזק והשער נפתח קצת. ואז, כמובן, הוא ניסה לדחוף יותר. ובאמת התברר שניתן לדחוף את השער כדי לצאת.. ופתאום

פנדי היה חופשי!

קלרנס קראה "פנדי! לאן אתה הולך. תלך לאבוד! תחזור!"

הצעקות הזעיקו את החוואי והוא רץ למכלאה לראות מה קורה שם. הוא ראה את השער פתוח וחזיר אחד חסר! הוא הביט סביב וראה את פנדי צועד בכון דוכן הבלונים. החוואי התחיל לרדוף אחריו ואנשים אחרים באו לעזור לו. פנדי נבהל. הוא התחיל לרוץ. הוא רץ ליד דוכן העוגות והפיל את הנשים שם. הוא רץ ליד דוכן תפוחי עץ והפיל מגשי עוגות. כולם רצו אחריו וצעקו. הם אמנם רק רצו לתפוס אותו ולהחזיר אותו למכלאה, אך הוא המשיך לרוץ בבהלה ובסוף נתקל בדוכן הבלונים.

עמדו שם ארגזים עם בלונים מלאי גז וחוטנים רבים ופנדי נפל לתוכם. איש הבלונים שמר את חוטי הבלונים תחת משקולת כבדה, אבל פנדי הסתבך בתוך החוטנים, וכשהרגיש את עצמו קשור סביב, התחיל להסתובב ולבעוט והזיז את המשקולת. ופתאום במקום לקום על רגליו, הוא מצא את עצמו מתרומם באוויר! לפני שמישהו הספיק להרגיש בכך, הבלונים התחילו להתרומם ומשכו את פנדי אתם ביחד.

פנדי הפסיק לבעוט ועיניו נעשו גדולות כמו צלחות. הוא הבין שהבלונים, מלאי גז קל, הרימו אותו כלפי מעלה. מעלה, מעלה הוא עלה, יותר גבוה מאשר הגלגל הענק המסתובב, גבוה מעל שטח היריד. "הידד!" קרא פנדי "אני עף!"

הוא הסתכל למטה וראה שם אנשים רצים וצועקים. הם נראו לו כל כך קטנים מכאן. וכשהוא עף אל מחוץ לשטח היריד, ראה את החוואי רץ לטנדר שלו. פנדי נהנה מאוד לעוף מעל העיר. מכוניות עצרו ואנשים נעמדו והצביעו עליו. אבל כשהגיע לשדות הוא הרגיש בודד ונעשה קצת עצבני. וכשעבר מעל החווה וראה את חצר הדיר שלו הריקה, התחיל לפחד.

"אני חושב שהייתי רוצה כבר לרדת" אמר לעצמו. אבל הבין, שהוא לא יודע איך לרדת! ואז נבהל ממש. "אני רוצה לרדת! אני רוצה לרדת!" התחיל פנדי לצעוק "עזרו לי!" הבלונים הצבעונים והצעקות משכו את תשומת לבן של ציפורים. הן עפו סביב פנדי והשתוממו. הוא נראה להן מוזר ביותר. "אתה ציפור מוזרה" קרקרה אחת "איפה הכנפיים שלך".

"אולי זה חרק" צפצפה השניה. השלישית עפה סביב "יפה, נכון? צבעוני כזה, חרק או מה שלא יהיה" צפצפה. "תודה לכן, אבל אני לא ציפור ולא חרק" ענה פנדי "אני רק חזירון, ואלה הבלונים שהם צבעונים, לא אני. ואין לי כנפיים כי חזירים לא עשויים לעוף" נאנח

פנדי והתחיל לבכות.

"בבקשה, בבקשה" הוא אמר לציפורים "אני רוצה להיות שוב למטה על האדמה. אולי אתן יכולות לעזור לי?"

הציפורים עפו סביב לחזיר והבלונים עד שמצאו דרך לעזור לו לרדת בעדינות. הן התחילו לנקר את הבלונים במקורותיהן, אחד אחרי שני.

ככל שחבילת הבלונים נעשתה קטנה יותר כך פנדי הנמיך עוף. הוא התחיל להתקרב לאט, לאט לאדמה והתחיל להרגיש קצת יותר בטוח, אלא שפתאום הבלונים עברו מעל עץ והחוטאים הסתבכו בין הענפים.

פנדי המסכן. כעת הוא נשאר תלוי על ענף של עץ, מתנדנד ברוח ועדיין כמה מטרים מעל האדמה.

אך לפני שהוא הספיק להיבהל שוב, החוואי הגיע עם הטנדר שלו ונעמד

בדיוק תחת פנדי, עלה על הארגז והוריד

את פנדי מהעץ. הוא הכניס אותו בעדינות לשק חם, השיב אותו על המשוב הקדמי של המכוננית, ולקח אותו חזרה לדיר.

פנדי היה מאוד מרוצה כשחזר הביתה. הו, כמה נעימה הייתה לו

השוקת, הבוץ ומצע הקש. תוך רגעים הוא נשכב על הקש שלו ונרדם חזק, חזק.

וכך החזירון הקטן, שכל כך רצה לעוף, בכל זאת הצליח.

